

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-03.
Adminstr. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobnie po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 33 (617)

Łódź, dnia 18 sierpnia 1931 r.

Rok XIII

Treść numeru: Niebezpieczeństwo włościcy i wagrzycy dla ludzi. — Kronika miejska. — Z ruchu wydawniczego. — Ogłoszenia.

M. NEHREBECKI
Inspektor Weterynaryjny
m. Łodzi

Niebezpieczeństwo włościcy i wagrzycy dla ludzi.

W szeregu krajów rolniczych z racji większego zastosowania przy uprawie roli motoryzacji i nawozów sztucznych stwierdzamy obecnie wzrost wydajności zbóż.

Jesteśmy świadkami nienotowanych w dziejach ludzkości faktów zatapiania statków ze zbożem w porcie hamburskim oraz zaleceń światowej konferencji ekonomistów z maja b. r. w Londynie wydatnego ograniczenia produkcji roślinnej.

W tem dziwnem, napozór, zjawisku nasycenia krajów przemysłowych zbożem odgrywają wybitną rolę i odgrywać będą zmiany, zaszłe w wyniku wojny europejskiej w sposobie odżywiania się ludności starego kontynentu.

Chleb żytni wyrugowany został przez pszeny, przy równoczesnym spadku wogóle spożycia chleba na rzecz wzrostu spożycia mięsa, mleka i innych wytworów produkcji zwierzęcej.

Tak na jednego mieszkańca m. Łodzi wypadło w 1910 roku 13,2 klg. spożycia mięsa, w roku zaś 1930 wypada już 24,6 klg., czyli w ciągu 20 lat stwierdzamy wzrost spożycia mięsa o 86,4%.

Wzrost spożycia mięsa nie jest zjawiskiem przejściowym, uzależnionem od wahań w stanie zatrudnienia ludności miast tych lub innych państw, lecz jest wyrazem równowagi społecznej narastającej

w XX wieku, w którym to spożycie mięsa przestało być przywilejem klas posiadających.

Lecz wzrastające spożycie mięsa i jego przetworów, podobnie jak i wzrost komunikacji, powoduje nasilenie wypadków, zagrażających życiu ludzkiemu.

Gazety całego świata codziennie notują wypadki nagłych zaślabnięć, spowodowanych zatruciami mięsnymi lub włośnicą!

Związek między wagrami w mięsie wieprzowem i wołowem a robakami u ludzi znany był w starożytności Egipcjanom, Grekom i Żydom spowodował zakaz spożywania mięsa wieprzowego.

W średnich wiekach nazywano „wągrowatem“ mięso wogóle niezdatne do spożycia.

W roku 1682 Hartman, na skutek szeregu doświadczeń i badań prymitywnie zbudowanym mikroskopem, wykazał, iż „wągry“ ujawniane w mięsie wołowem i wieprzowem w postaci białych, nieprzezroczystych kulek, widocznych gołym okiem, stanowią przejściową formę, nieznanego robaka, albowiem kulka zawiera wewnątrz niewielką ilość przezroczystej cieczy, do światła zaś tej kulki wyciągnięta jest główka pasorzyta, uzbrojonego w dwa szeregi haczyków w postaci wieńca, poniżej zaś w 4 lub 6 przyssawek.

W drugiej zaś połowie XIX wieku Kuhenmeister i Leukart, uczeni o wielkich zasługach dla parazytologii stwierdzili, iż takie kulki wągrów, dostawszy się wraz z niedostatecznie ugotowanym lub usmażonym mięsem do przewodu pokarmowego człowieka, rozwijają się tam w tasiemce, zwane soliterami uzbrojonymi lub soliterami nieuzbrojonymi, zależnie od obecności haczyków na głowie.

Soliter przy pomocy haczyków lub ssawek przymocowuje się do ścianki jelita cienkiego swego gospodarza i w razie sprzyjających warunków, w okresie 11—12 tygodni czasu, osiąga zupełny rozwój: składa się z główki, szyi i 200—300 poszczególnych członków, posiadających każdy samodzielne narządy rozrodcze męskie i żeńskie, długość zaś tasiemca wynosi od 2 do 10 metrów.

Tasiemiec nie posiada własnego przewodu pokarmowego, a więc wchłania wprost przez swą skórę soki pokarmowe z jelit człowieka.

Soliter, jak i inne pasorzyty ze świata zwierzęcego, w obawie przed zagładą swego gatunku produkuje olbrzymią ilość jaj, część, z których ginie już w przewodzie pokarmowym człowieka, część zaś wydalą się na zewnątrz, poczem jaja dostają się do przewodu pokarmowego świń, bydła lub ryb, niestety, tak często żerujących w wydalinach ludzkich i właśnie żerowanie tych zwierząt w wydalinach ludzkich jest mementem sprzyjający rozpowszechnianiu się solitera u ludzi.

Jaja solitera, przedostawszy się do jelit świni, krowy, owcy lub ryby, ulegają dalszym przemianom rozwojowym, poczem larwy uzbrojone już w haczyki przebijają ściankę jelit i drogą naczyń

krwionośnych emigrują do mięśni, gdzie ulegają dalszemu przekształcaniu się w wyżej opisane kulki, nazywane „wągrymi”.

Soliter uzbrojony, pospolity jest podatniejszy do eksmisji środkami glistopędnymi w porównaniu z soliterem nieuzbrojonym, który, będąc przymocowanym do śluzówki jelit mocnymi przyssawkami, nie ulega najsilniejszym środkom glistopędnym, tak dalece, iż znane są wypadki nieustąpienia jego w ciągu kilkunastu lat pomimo stałej kuracji i stosowania różnorodnych leków.

Z wągrów ryb rozwijają się tasiemce, zwane bruzdogłowcami szerokimi, które wyrastają niezmiernie szybko do długości 9—10 metrów i wywołują bardzo ciężkie przebiegi chorobowe, kończące się niejednokrotnie śmiercią zakażonego człowieka.

Ludność żydowska spożywa znaczne ilości ryb, więc ten tasiemiec jest swego rodzaju specjalnością tego narodu i dlatego też spożycie czosnku i cebuli, uchodzących dawniej za silne środki glistopędne, jest tak przyjęte wśród żydów.

Człowiek, mający solitera, narażony jest na niebezpieczeństwo samozarażenia się wągrzyca, kończącą się przeważnie zejściem śmiertelnym.

Samozarażenie się wągrzycą może nastąpić dwojako:

- 1) człowiek, nosząc w sobie solitera, produkującego stale olbrzymie ilości jaj, w razie niezachowania czystości rąk zakaża jego jajami pobierany przez się pokarm;
- 2) podczas wymiotów, co ma miejsce przy soliterze bardzo często, naładowane jajami człony tasiemca dostają się do żołądka, gdzie pod wpływem soków trawiennych uwalniają się zarodki i po przebiciu przez się ścianek jelit wędrują z obiegiem krwi do mięśni człowieka lub, co najważniejsze, do mózgu lub oka. Przedostanie się larw solitera do mózgu z reguły powoduje śmierć, do oka zaś — nieuleczalną ślepotę.

U zwierząt wągrzyca ma przebieg niemniej ciężki, lecz tylko w wyjątkowych razach powoduje śmierć.

Świnie, bydło, owce i ryby, chore na wągrzycę, wobec niedostrzegalnych dla kupującego objawów zewnętrznych, zostają sprzedane na targach, ujawnienie zaś choroby następuje podczas uboju.

Dzięki wprowadzonym w rzeźniach urzędowym badaniom, mięso takich zwierząt rzeźnych zostaje zakwestjonowane i w ten sposób zdrowie spożywcy należyte ochronione, lecz w każdym wypadku kieszeń spożywcy płaci haracz za niechlujstwo sanitarne rolników, albowiem żadne prawodawstwo europejskie nie karze ich za sprzedaż rzeźnikom świń chorych na wągrzycę, rzeźnicy zaś wliczają do kalkulacji cennikowej straty, poniesione z racji zajęcia tego mięsa w rzeźniach.

A rolnik, zwłaszcza polski, tak łatwo może zapobiegać tej chorobie przez wykonanie znanego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o urządzaniu ustępów w osiedlach wiejskich.

Lecz nie tylko urządzania tych miejsc, ale i korzystania z nich we właściwym celu, a nie jak to było na regionalnej wystawie kurpiowskiej w Ostrołęce — do przechowywania „...wędlin i plótka“.

Z niebezpieczeństwem solitera dla ludzi walczą zwycięsko lekarze weterynaryjni, wykonywując sumiennie urzędowe badania mięsa na wągrycę. Wągry mają ulubione miejsca w pewnych częściach tuszy mięsnej i są widoczne gołym okiem, wobec czego dają się łatwo ujawniać, poczem:

1. o ile wągryca jest w nieznacznym stopniu (10—20 sztuk w 1 klg.) mięso poddaje się sterylizacji w specjalnych kotłach parowych i może być po tym zabiegu sprzedawane do spożycia ludzi w taniej jatce pod nadzorem władz samorządowych.

W Łodzi przy rzeźni publicznej Nr. 1 zostanie uruchomiona tania jatka, w której sterylizowane mięso oraz tłuszcz będą sprzedawane po cenie niższej o 50% od cen rynkowych;

2. o ile zaś mięso jest porażone wągrycą w znacznym stopniu, zostaje zniszczone i przerobione na mączkę, używaną do uprawy roli jako nawóz sztuczny.

W 1930 roku wśród 113.512 świń poddanych ubojowi w rzeźniach łódzkich ujawniono 1.067 sztuk chorych na wągrycę, czyli 0,9%, w krajach zaś o niższej kulturze ludności, gdzie brak urządzeń sanitarnych oraz przymusu uboju w rzeźniach i badania mięsa przez lekarzy, odsetek wągrycy dochodzi do 50%.

Nasze kresy wschodnie dostarczają wciąż znaczną ilość świń chorych na wągrycę (3%).

Zanim osiągniemy stan bezpieczeństwa spożycia mięsa co do wągrycy, jaki istnieje obecnie na zachodzie Europy, nie powinien spożywcza łódzki kupować mięsa niebadanego przez lekarzy w rzeźniach publicznych, wystrzegając się zwłaszcza mięsa pochodzącego z potajemnego uboju.

Zkolei przechodzę do omówienia niebezpieczeństwa spożycia mięsa, zarażonego włosnicą, znaną dotychczas pod obcą nazwą „trychinoza“.

Trychina, po polsku „włosień“, jest to mały walcowaty robaczek, długości 1/6 lub 1/2 ctm., pasorzytujący w formie niedojrzałej w mięśniach człowieka i niektórych mięsożernych zwierząt domowych, jak świnia, kot, szczur, mysz, oraz dzikich, jak niedźwiedź, lis, dzik, w dojrzałej zaś formie pasorzytujący w jelitach przeważnie człowieka; włosień należy do grupy rozdzielnopłciowych robaków, przyczem samice są okazalsze i dłuższe od samców.

Od każdej ubitej w rzeźniach sztuki pobiera się numerowane próbki mięsa i poddaje się badaniu mikroskopowemu przez specjalnie wyszkolony personel, przy stosowaniu równoczesnem wszelkich środków urzędowej kontroli w kierunku nieprzeoczenia włosnicy wśród badanego mięsa świń.

Włosnie dostają się wraz z wydalinami człowieka, lub w inny sposób, do przewodu pokarmowego świni, skąd przebijają się do włókien mięśniowych tejże, gdzie po upływie 3 tygodni czasu śrubowato zwijają się, wytwarzając dookoła siebie torebkę, służącą dla tego robaczka za ochronny domek, ulegający ponadto zwapnieniu po upływie roku czasu.

Włosień, znajdujący się wewnątrz zwapniałej torebki, zachowuje przez długi czas zdolność życiową, — według niektórych badaczy — nawet do 30 lat.

Ujawnienie włosni w mięśni możliwem jest tylko przy pomocy mikroskopu, powiększającego 40—70 razy; w tym to celu wszystkie rzeźnie wyposażone są na terenie Poznańskiego od 1886 roku, b. Kongresówki — od 1904 r., na terenie zaś całego Państwa Polskiego od 1928 roku w stacje mikroskopowe do badania wieprzowiny na włosnie.

Takie otorbione włosnie, spożyte wraz z mięsem wieprzowem przez człowieka lub inne mięsożerne zwierzęta, wywołują się w ich żołądku w ciągu kilkunastu godzin ze swoich domków, przechodzą z masą pokarmową do jelit, gdzie wyrastają szybko w dojrzałe płciowo osobniki, poczem zapłodnione samice, po wświdrowaniu się do śluzówki jelita, poczynają rodzić młode osobniki, przeciętnie do 1500 sztuk w okresie 5—7 tygodni czasu.

Lecz czując się głodowo w tak dużem skupieniu, młode osobniki rozpoczynają drogą krwiobiegu emigrować do dalszych części ciała swego gospodarza, część zaś z nich wydala się nazewnątrz.

W tym okresie emigracji włosni występują u człowieka widoczne objawy zakażenia: bóle w okolicy czoła, oczu i nasady nosa, obrzęk powiek, wzmożona wrażliwość na światło, przerywana gorączka o natężeniu do 41°, znaczne znużenie, utrudnione polykanie, wzmożone pragnienie, zawroty głowy, ponadto zaś wyjątkowo silne bóle w mięśniach, zależnie od miejsca większego skupienia się włosni, utrudniony oddech, ochrypły głos, zeszytywnienie krzyża i nóg, zapalenie płuc, nerek lub nerwów. Po dalszych 3—4 tygodniach stan choroby albo ustępuje, t. zn., iż organizm człowieka zwyciężył i nieliczne włosnie otorbiły się, lub też następuje śmierć.

Bywają wypadki, iż zarażenie się człowieka włosnicą nie jest śmiertelne, albowiem niebezpieczeństwo spożycia mięsa zarażonego włosniami zależy od trzech okoliczności:

1. ilości włosni w mięsie spożytym,
2. okresu rozwoju tych włosni,
3. sposobu przyrządzenia mięsa.

O ile włosnie w mięsie spożytym są nieliczne (a pamiętać należy, iż w jednym gramie mięsa wieprzowego, powtarzam gramie, może się znajdować do 12 tysięcy sztuk), wówczas spożycie zakażonego mięsa powoduje przejściowo nieznaczne objawy chorobowe;

o ile włośnię w mięsie spożytym nie są rozwinięte i otorbione, to łatwo giną w żołądku człowieka pod wpływem działania soku; o ile mięso zakażone włośniami zostało należycie ugotowane lub usmażone, to włośnię giną pod działaniem wysokiej ciepłoty.

Zaznaczyć należy, iż wędzenie i solenie wyrobów masarskich, pospolicie stosowane u nas, nie zabijają włośni.

Część młodych włośni z jelit człowieka wydala się na zewnątrz, a że w wydalinach ludzkich żerują świnię, w miastach zaś szczury, tak często widziane w ustępach łódzkich, to zachodzą dwie możliwości zakażenia się świń włośnicą: zarażenie się bezpośrednio i zarażenie się pośrednie przez zjadanie szczurów.

Szczur domowy, jak również i wędrowny, bardzo często emigrują z miast na wieś, z jednego osiedla do drugiego, i po drodze odwiedzają chlewy świń, gdzie są chwywane i pożerane przez nie, albowiem świnię, zwłaszcza maciory, niepokojone przez te gryzonie, polują na nie z zasadzki z wielką wprawą.

Szczury są często nosicielami włośni i, jak wykazały dokonane przez Hellera badania 704 szczurów z 29 miejscowości niemieckich, chorych na włośnicę było wśród nich średnio 8%, przyczem najwięcej z pośród złowionych w rakarniach i rzeźniach.

Dlatego też walka ze szczurami prowadzi pośrednio do zmniejszenia włośnicy z świń pod warunkiem, iż walka taka prowadzona jest systematycznie, równocześnie na dużych obszarach Państwa oraz przy najszerszem poparciu ludności miast i wsi.

Zagadnienia powyższe streszczają się w następujących wytycznych:

1. spożywać należy mięso i wyroby masarskie wyłącznie badane przez lekarzy w rzeźniach, unikając najstaranniej pochodzące z potajemnego uboju,
2. zarządzenia władz sanitarnych, wydane dla osiedli wiejskich o urządzaniu i korzystaniu z ustępów, są nadzwyczaj celowe w walce z wagrzycą i włośnicą zwierząt gospodarskich, tembardziej, iż skutki dotychczasowego niechlujstwa rolników ponoszą jednostronnie mieszkańcy miasta,
3. walka ze szczurami w miastach i wsiach jest konieczną, w celu pośredniego podniesienia bezpieczeństwa spożycia wieprzowiny,
4. koniecznem jest wydanie przez władze ustawodawcze rozporządzenia o materialnej odpowiedzialności rolników za sprzedaż świń, bydła, owiec i ryb, chorych na wagrzycę.

KRONIKA MIEJSKA

Osobiste. Prezes Rady Miejskiej inż. Jan Hogleber powrócił w dniu 17-ym sierpnia z urlopu wypoczynkowego i objął urzędowanie.

Statuty szpitali miejskich. — Na ostatniem posiedzeniu Magistratu zatwierdzone zostały — opracowane na podstawie Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lutego 1931 roku o zakładach leczniczych — statuty: publicznych szpitali miejskich pod wezwaniami: Św. Józefa, Św. Aleksandra i Św. Marji Magdaleny, publicznego szpitala zapasowego przy ul. Zakątnej Nr. 44, publicznego sanatorium dla chorych lekko-gruźliczych w Chojnach i Publicznego sanatorium miejskiego dla dzieci piersiowo-chorych w Łagiewnikach.

Statuty powyższe regulują sprawy: ustroju wewnętrznego poszczególnych szpitali i sanatoriów, środków na prowadzenie tychże, opłat zwykłych i dodatkowych, ustroju zarządu zakładów oraz obciążania stanowisk, kwalifikacji, praw i obowiązków pracowników.

Wprowadzenie w życie tych statutów przyczyni się do usprawnienia organizacyjnego szpitalnictwa miejskiego.

Kontrola sanitarna wytwórni wód gazowych. Wydział Zdrowotności Publicznej — Oddział Sanitarny — przeprowadził w miesiącu czerwcu r. b. oględziny sanitarne wszystkich znajdujących się na terenie m. Łodzi wytwórni wód gazowych.

W wyniku kontroli 40 wytwórni — stwierdzono stan sanitarny

dobry w 9 — (22,5%), stan sanitarny średni w 26 — (65%) i stan sanitarny zły w 5 — (12,5%).

W trosce o zdrowie dzieci. — W dniu 2 sierpnia wysłana została do Miejskiego Prewentorium dla dzieci piersiowo chorych w Łagiewnikach czwarta grupa kuracjuszków w łącznej liczbie 100 dzieci, zakwalifikowanych przez Sekcję do walki z gruźlicą. Grupa ta przebywać będzie w Prewentorium przez okres 4-ch tygodni wyłącznie na koszt miasta.

Ogółem w ciągu bieżącego sezonu letniego, który trwać będzie od 1 maja do 31 września r. b. przebywać będzie w Miejskiem Prewentorium w Łagiewnikach około 500 dzieci.

Z posiedzenia Rady Budowlanej. Na posiedzeniach Rady Budowlanej, odbytych w dniach 4 i 6 b. m. rozpatrzone ogółem 49 projektów budowlanych. Z tej liczby 2 plany nie zostały zatwierdzone, co do 4 planów postanowiono zażądać wyjaśnień, bądź pod pewnymi warunkami.

Projekty dotyczyły przeważnie małych obiektów budowlanych.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od 9 do 16 sierpnia r. b. zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki zachorowań na choroby zakaźne:

Dur brzuszny 27 przypadków (w tygodniu poprzednim 27 przypadków), czerwotka 1 przypadek (—), płońica 11 przypadków (15), błonica 19 przypadków (17), odra 6 przypadków (—), róża 3 przypadki (6), krztusiec 3 przypadki

(3), gorączka płożowa 10 przypadków (11).

Ogółem w tygodniu sprawozdawczym zanotowano 80 przypadków zachorowań na choroby zakaźne, w tygodniu poprzednim 78 przypadków.

Kary za antysanitarny stan posesyj. Łódzkie Starostwo Grodzkie — na wniosek Wydziału Zdrowotności Publicznej ukarało w drodze administracyjnej aresztem i grzywną od 5 do 20 złotych następujących właścicieli nieruchomości za antysanitarny stan posesyj:

Aleksanderka Antoniego (ulica Jasna 19), Zylbersztajna Alta (ul. Zgierska 118), Warzywode Wincenego i Kwiatkowskiego Antoniego (ul. Biała 9), Renke Leopolda (ul. Limanowskiego 162), Szubert Wilhelmine (ul. Borysa 14), Stachlewskiego Adama (ul. Wrześnieńska Nr. 23), Szwarcza Mojżesza (ul. Limanowskiego 158), Stepera Michała (ul. Sierakowskiego 93-a), Ol-

szerza Michała (ul. Limanowskiego Nr. 131/133), Zylberberga Icka i Wajnryba Abrama (ul. Zgierska Nr. 154), Dębskiego Aleksandra (ul. Klonowa 13), Czerniaka Juliana (ul. Klinka 11), Wajnbrota Abrama (ul. Krótka 4), Winklera Zacharjasza i Milgroma Wolfa (ul. gorska 3), Jankowskiego Aleksandra (ul. Piwna 13), Arndta Ottona (ul. Pomorska 122), Dybowskiiego Franciszka (ul. Goplańska 14), Świeczkę Feliksa (ul. 11 Listopada Nr. 14), Gasiorkiewicza Zygmunta (ul. Niecała 6), Labucha Edmunda (ul. Tokarzewskiego 25), Falkenberga Adolfa (ul. Sierakowskiego Nr. 55), Olszewskiego Władysława (ul. Żabia 2), Chanachowicza Jakuba (ul. Wawelska 27), Karnickiego Kazimierza (ul. Niecała 9), Jaszczyńskiego Stanisława (ul. Tokarzewskiego 21), Panfila Antoniego (ul. Nowo - Lutomska 15), Bogdanską Marię (ul. Limanowskiego Nr. 130), Jarkiewicza Władysława (ul. Pryncypalna 34) oraz Turczyńskiego Abrama (ul. Żórawia 17).

Z ruchu wydawniczego.

Nakładem Związku Miast Polskich wyszła z druku broszura p. Jana Strzeleckiego, b. dyrektora Departamentu Samorządu w Min. Spraw Wewnętrznych, pod tytułem „Reforma Podziału Administracyjnego Okręgu Przemysłowego Nadreńsko - Westwalskiego”.

Autor, znawca spraw samorządowych, porusza w niej zagadnienie racjonalizacji administracji komunalnej i harmonizowania potrzeb życia gospodarczego z organizacją samorządu terytorjalnego.

Poruszone w broszurze zagadnienie może mieć analogję dla naszych stosunków na Górnym Śląsku i Zagłębiu Dąbrowskiem i doświadczenie tam zdobyte może ułatwić zagadnienie reformy admi-

nistracji w tej części Polski. Broszurą tą powinny się zainteresować przedewszystkiem miasta i gminy Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego.

Aczkolwiek broszura ta porusza zagadnienie reformy i podziału administracyjnego, realizowane obecnie w Niemczech, niemniej przeto poruszone przez autora zagadnienie może zainteresować nie tylko samorządowców, lub fachowców w dziedzinie administracji państwowej i komunalnej, ale i szerszy ogół obywateli, interesujących się sprawami reformy administracji u nas. Sfery gospodarcze znajdują tu również b. cenne uwagi, dotyczące sposobów i metod zmniejszenia kosztów administracji publicznej.

OGŁOSZENIE.

Opierając się na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 sierpnia 1950 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 roku i z dnia 31 sierpnia 1950 roku o regulowaniu cen zbóż chlebowych i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 480) Rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego z dnia 8 kwietnia 1929 roku wreszcie na opinii Komisji do Ustalania cen, wyrażanej na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 1951 roku — niniejszem podaję do wiadomości mieszkańcom miasta Łodzi co następuje:

Uchwałą Magistratu Nr. 724 z dnia 15 sierpnia 1951 roku zostały wyznaczone następujące ceny maksymalne (najwyższe):

na mięso wieprzowe i wyroby masarskie za 1 kg. w detalu:

1) wieprzowina	zł. 1.80	15) szynka gotowana	„ 6.—
2) wieprzowina bez dokładki	„ 2.20	16) szynka surowa wędzona	„ 3.20
3) schab i baleron	„ 3.00	17) szynka bez kości	„ 3.60
4) słonina	„ 2.60	18) baleron gotowany	„ 5.60
5) salceson	„ 2.70	19) baleron surowy	„ 4.60
6) sadło	„ 2.60	20) boczek sur. wędzony	„ 3.00
7) kielbasa krajana	„ 2.80	21) boczek gotowany	„ 3.40
8) serdelowa	„ 2.80	22) szmalce	„ 2.80
9) pasztetowa	„ 3.80	23) słonina paprykowana	„ 3.60
10) serdelki	„ 3.80	24) polędwica sur. wędzona	„ 6.—
11) podgarłana	„ 1.60	25) rolada	„ 3.80
12) czarna	„ 1.60	26) parówki	„ 4.60
13) kaszanka	„ 1.20	27) siekane mięso	od umowy
14) krakowska	„ 3.80	28) kielbasa surowa	„ „
15) szynka gotowana	zł. 6.—		

na mięsa cielęce za 1 kg.

w hurcie:		w detalu:	
1) cielęcina normalna	zł. 1.75	1) cielęcina normalna	zł. 2.00
2) cielęcina koszerna	„ 1.82	2) cielęcina koszerna	„ 2.10

W myśl § 10 zacytowanego wyżej Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, będą ukarani przez władzę administracyjną I Instancji według art. 4 i 5 wyżej zacytowanego Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 3.000 złotych, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych Ustaw Karnych.

Wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu.

Łódź, dnia 14 sierpnia 1951 roku.

Prezydent m. Łodzi (—) Br. Ziemięcki.

OGŁOSZENIE.

Zaginęło potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie mleczarni i cukierni wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji — Magistrat m. Łodzi, na nazwisko Zelmana Rozenholca, zam. przy ul. Cegielnianej Nr. 25 (poprz. Nr. 61).

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w czasie od 26 do 28 sierpnia 1931 roku odbędą się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób na pokrycie zaległych podatków, wzgl. opłat, a mianowicie:

W DN. 26 SIERPNIA R. B. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

1. Apelbaum J., 11 Listopada 16, meble, maszyna ponczosznicza	34. Jakubowicz J., Al. I Maja 9, meble
2. Asz Z., Al. I Maja 9, meble	35. Jakubowski I., Zgierska 15, szafa
3. Berger J., 11 Listopada 75, pianino	36. Kutas B., 11 Listopada 12, meble
4. Bagno M., 11 Listopada 75, opał	37. Kapelusznik R., 11 Listopada 11/13, meble, maszyna do szycia
5. Baumgard D., 11 Listopada 16, meble, maszyna do szycia	38. Kowner Sz., Al. I Maja 59, meble
6. Bajgelman M., Zawadzka 25, meble, maszyna do szycia	39. Kuleczyński M., Al. I Maja 15, pianino, szafa
7. Blumkranc Ch., Al. I Maja 19, meble	40. Krenicer M., Al. I Maja 8, pianino
8. Berger J., Piłsudskiego 22, kredens	42. Lipski A., Al. I Maja 55, meble
9. Bryner J., St. Rynek 9, meble, maszyna do szycia	43. Łukin L., Al. I Maja 52, meble
10. Bier F., Limanowskiego 11, meble	44. Lubochiński K., Cegielniana 58, meble
11. Cadek I., 11 Listopada 75, maszyna do szycia	45. Lelenowski Sz., ul. Zgierska 45/45, meble, waga, maszyna piekarska
12. Działowski G., Nowomiejska 6, meble	46. Majewski T., 11 Listopada 22, meble
13. Epsztajn H., Al. I Maja 52, meble, waga	47. Markowicz Sz., 11 Listopada 19, meble
14. Epsztajn B., Al. I Maja 19, meble	48. Magdaniak M., Al. I Maja 57, maszyna do szycia
15. Elbaum B., Nowomiejska 6, meble	49. Zmigrod D., Al. I Maja 57, meble
16. Finkelsztajn E., 11 Listopada 58, meble, waga	50. Makower E., Al. I Maja 19, kredens
17. Filipczak J., 11 Listopada 74, kredens	51. Malin D., Al. I Maja 18, kredens
18. Fulde L., 11 Listopada 17, szafa	52. Misiak K., Pomorska 150, meble
19. Feldman W., Al. I Maja 57, stół	53. Najman I., Zgierska 21, szafa
20. Frid J., St. Rynek 9, meble	54. Pacanowski N., Al. I Maja 55, meble
21. Grinszpan M., 11 Listopada 18, meble	55. Rabe J., Limanowskiego 72, meble
22. Gotlib D., 11 Listopada 18, kredens	56. Rozental H., 11 Listopada 19, pianino
23. Grynberg M. J., Al. I Maja 21, meble	57. Rorman A., 11 Listopada 46, meble
24. Górko Sz., Al. I Maja 17, szafa	58. Rapaport M., Al. I Maja 5, meble
25. Gertler M., Al. I Maja 16, meble	59. Sztrenfeld Ch., 11 Listopada 29, meble
26. Grobman J., Al. I Maja 8, meble	60. Szatan i Cynamon, Al. I Maja 4, maszyna piekarska
27. Gelibter Ch., Al. I Maja 8, meble	61. Szymczak F., Pomorska 150, szafa
28. Grynbaum M., Al. I Maja 2, meble	62. Tornberg E., Al. I Maja 75, meble
29. Hiller I., 11 Listopada 11/15, szafa	63. Tomecki P., Al. I Maja 77, meble
30. Halpern E., Al. I Maja 54, meble	64. Traube Ch., Al. I Maja 52, maszyna do pisania
31. Hajlborn B., Al. I Maja 4, kredens, fortepian	65. Thiele F., Al. I Maja 14, meble
32. Hirszfeld A., Al. I Maja 3, zegar	66. Winter Sz., Al. I Maja 41, meble
33. Herc I., Pomorska 4, meble	67. Wołkowicz Sz., Al. I Maja 20, meble
	68. Zybert J., Al. I Maja 15, meble
	69. Wołkowicz M., Al. I Maja 8, szafa

70. Witkind J., Al. 1 Maja 8, szafa	72. Wyszegrodzki A. J., Zgierska 82, meble
71. Wysoczyński I., Brzezińska 78, 2 szafy	73. Litwin L., Al. 1 Maja 48, szafa

Oplata za prawo jazdy po mieście.

74. Szarf M. J., 11 Listopada 115-b, 50 rolek papy

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

75. Popowski N. D., 11 Listopada 31, kasa ogniotrwała, biurko

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

76. Kowalski S. i S-ka, 11 Listopada 16, 200 krzeseł

Sprawy złeczone.

77. Uszer Kuszer, Nad Łódką 8, meble

W DN. 27 SIERPNIA R. B. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

78. Berndt K., Główna 54, maszyna do szycia, gramofon, meble	103. Kowalczyk A., Andrzeja 50, meble
79. Brajtman i Szlachtus, Piotrkowska Nr. 127, meble	104. Kac P., Al. Kościuszki 1, pianino
80. Burakowski M., Piotrkowska 37, 50 szt. żyrandoli	105. Kuczyński L., Narutowicza 56, meble
81. Bromberg D., Narutowicza 56, meble	106. Klasner A., Piramowicza 9, meble
82. Cielecki M., Główna 26, meble	107. Lipnowski M., Al. Kościuszki 1, pianino, zegar
83. Cygler A., Narutowicza 56, meble	108. Lieberman A., Narutowicza 58, meble
84. Dorobiała W., Nawrot 58, meble	109. Myśliborska P., Główna 52, szafa
85. Eicher H., Piotrkowska 55, meble	110. Manda K., Piotrkowska 127, obuwie
86. Frydman G., Kilińskiego 104, maszyna do szycia, meble	111. Morgenstern A., Piotrkowska 55, meble, kasa ogniotrwała
87. Feliks A., Piotrkowska 57, kredens	112. Miszczak L., Piramowicza 2, 2 warsztaty stolarskie
88. Gorman M., Piotrkowska 121, meble	113. Manela I., Piotrkowska 18, meble
89. Grunholz J., Piotrkowska 57, meble	114. Pfefer H., Piotrkowska 111, 60 szt. palt
90. Goldin O., Piotrkowska 55, 10 koszyków platerów	115. Pressman R., Andrzeja 29, szafa
91. Goldberg A., Andrzeja 11, pianino	116. Puterman Ch., Narutowicza 58, meble
92. Golewska I., Cegielniana 42, perfumy, mydła	117. Rogoziński M., Kilińskiego 60, meble, maszyna do szycia
93. Heyman St., Andrzeja 52, meble	118. Rotkopf M., Zgierska 9, meble
94. Jamnik J., Główna 62, meble, maszyna do wyrobu korków	119. Rathe Z., Narutowicza 18, meble
95. Kamiński J., Nawrot 18, meble	120. Spiritus B., Kilińskiego 57, meble
96. Kaźmierczak A., Kilińskiego 104, meble	121. Szulc K., Główna 62, meble
97. Kula A., Kilińskiego 65, maszyna do pisania	122. Steigert J., Piotrkowska 127, meble
98. Kryszek M., Kilińskiego 60, meble	123. Szeps D., Piotrkowska 109, meble
99. Kasprowiez vel Kubiśka A., Główna 22, 2 lustra	124. Szewczyk J., Andrzeja 22/24/26, meble
100. Krauze O., Piotrkowska 121, meble	125. Sokołowska J., Andrzeja 4, owoce
101. Gieldzińska H., Piotrkowska 124, pianino	126. Stein L., Al. Kociuski 26, meble
102. Kon D., Piotrkowska 109, meble	127. Szwareowski W., Narutowicza 36, meble
	128. Szafirstein E., Narutowicza 24, meble

129. Tarkowski A., Kilińskiego 89, meble	155. Zilke A., Juljusza 9/11, maszyna do pisania
130. Tarnowski M., Andrzeja 52, meble, maszyna do szycia	156. Zyngerman A., Piotrkowska 53, tremo, mydło, mąka
131. Tambeli A., Andrzeja 6, meble	157. Zylberman J., Śródmiejska 72, meble
132. Wendler W., Piotrkowska 127, meble	158. Zauberman S., Piotrkowska 121, meble
133. Wiślicki L., Zachodnia 55, meble	
134. Wolf J., Andrzeja 29, meble	

Podatek od przedmiotów zbytku.

139. Dobrzyński L., Narutowicza 58, pianino

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej.

140. Berger A., Sienkiewicza 9, meble, kasa ogniotrwała	144. Rochwerger M., Piotrkowska 69, 3 sztuki jedwabiu
141. Lichtenberg H., Piotrkowska 64, kredens	145. Rabinowicz G., Sienkiewicza 52, szafa
142. Ofman M., Zawadzka 12, kredens	146. Sztern A., Piotrkowska 6, 15 szt. towaru
143. Rozens H., Południowa 25, meble, pianino, kasa ogniotrwała	147. Tyler I., Trębacka 18, maszyna do pisania, biurko

Podatek od nieruchomości i placów niezabudowanych.

148. Czkwianianc A., Gdańska 42, pianino	151. Goldfeder A., Piotrkowska 77, meble
149. Dobranicka J., Piotrkowska 42, meble	152. Jarisch J., Juljusza 20, meble
150. Gutma P., Południowa 14/16, kasa ogniotrwała, meble	153. Mydlarz Ch., Kilińskiego 75, meble
	154. Panicz Sz., Lipowa 57, meble

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

155. Glazer M., Zielona 5, maszyna do pisania	156. Szcześniak A., Piotrkowska 105, urządzenie biura
	157. Tietzen T., Łąkowa 1-a, 2 biurka

Oplaty na rzecz Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

158. Pałaszewski F., Zakątna 59, kasa ogniotrwała, 2 maszyny do pisania.	159. Światłowski, Kon i Brener, Piotrkowska 49, 500 mtr. towaru
	160. Bicher B., Narutowicza 58, obraz

W DN. 28 SIERPNI 1931 R. MIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU.

Podatek lokalowy.

161. Leske Ch., Wólczajska 168, maszyna do szycia	164. Różycki M., Piotrkowska 277, meble
162. Piasecka P., Radwańska 42, meble	165. Szczepaniak J., Radwańska 56, meble
163. Rosin A., Radwańska 56, meble	166. Wojciechowski W., Kilińskiego 172, maszyna do pisania

Podatek od nieruchomości i placów niezabudowanych.

167. Katz Sz., Sienkiewicza 64, meble	169. Rau F., Krakusa 19, mąka, urządzenie sklepu
168. Kaufman Ch., Wólczajska 91, meble	

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia.

170. Daube A., Wólczajska 128, kasa ogniotrwała	171. Zilke A., Juljusza 9/11, koń, 15 mtr. desek

Oplaty na rzecz Zakładu Ubezpieczenia.

172. Wagner A., Rokicińska 53, urządzenie biura	173. Zilke A., Juljusza 9/11, 50 mtr. desek